

ٺٺا لهر پارايڪو

ٺٺا لهر پارايڪو

رووت له ديتا ٿورو وه ، زهنبيليڪي بهتالي له بن
هنگلايه] .
حاجي مارف : (بي ٺه وه ي سهري ه ليري) ه تيوحه مهڪه ،
ٺه وه چيت به سه رها ت ؟
حه مه : (به ه ناسه پرڪيوه) مام حاجي ، ٺاخر هه تاشته کانم
ڪرين و بردمنه وه ماله وه تان ...
حاجي مارف : ٺي باشه ، ٺي حاجي ٺن هيچي نه گوت ؟
حه مه : (زهنبيلهڪه دهخاته ٺير لاته ختيڪه وه) نه خير . نه خير .
حاجي مارف : باشه . ٺي ڪوا باقي پارهڪه ؟

حه مه : (قيت دهبيتا وه) مام حاجي ، شته کان باي نو
پهنجايي و چل فلوس بوون .
حاجي مارف : (سه يري دهڪا) ٺي منيش نيودينارم دابوويتني
ٺه ي ڪوا باقي بهڪه ي ؟
حه مه : (به تيرامانيڪه وه) مام حاجي ، دهفلوس دهمينيتا وه
. فهرمو ٺه مهش دهفلوسهڪه .

حاجي مارف : (دهس بوسه رميزهڪه دريژدهڪا) بينه ، ليڙه دا
دايني . (حه مه دهفلسييهڪه دادهني و
بهگرڙيه وه ددگه ريتا دواوه بو نزيڪ دهراڪه و
دادهنيشي . حاجي مارف دهفلسييهڪه
هه لدهگريته وه له بني باخه ليڊا زرنگه ي ليوه دي .

(پهرده ي بهڪه م)
[دوڪاني حاجي مارف . دوو لاتهختي ڪون له ملاو
له ولاوه دانراوون . له بنه باني به وه ڪورسييهڪي
ٺانيشڪه دار هه يه وه له بهرده مي هه ميوزيڪ به پارچه
پهروڪيڪي ڪون و چلڪن داپوشراوه . له پشت
ڪورسييهڪه وه له نيو ديوارهڪه دا قاسه يهڪي ڪونينه
دهبينري كه هه ميشه داخراوه . له قوڙبنيڪي دوڪانهڪه دا
هه ندي شره ڪوونيه و داوه بن به سهريهڪه وه ڪومل
ڪراوون] .

[ڪات چيشته نگاويڪي روڙي هه يني به . حاجي مارف
له سه ڪورسييه ٺانيشڪه دارهڪه وه دانيشتووه .
چارولڪه يهڪي توڙاوي بو خوندينه وه له چاووڪردوه له وه
دهچي له دهستي خه لڪي ڪرپيبتا وه چونڪه نه به پيڪي
به سهر لووتيه وه دهچه سهي و نه له وه يش دهڪا به چاڪي
بتواني بخوينيتا وه . دهفته ريڪي زلي له بهرده ستايه
له سهر ميزهڪه وه ، ڪورته قهله ميڪي به دهسته وه يه .
له سهر پارچه ڪاغه زنيڪا شت دهنووسي و خه ريڪي
ڪوڪردنه وه و ليڪدان و دهرهينان و دابه شڪردنه . به
چرچولوچي ده م و چاوو ڪزي ديده يا له وه دهچي ته مهني
له بان شهسته وه بي . ڪه شيديه يهڪي پاني له سهرايه و
ڪه واو سهلته يهڪي مهيله و ڪوني له بهردايه . ڪراسهڪه ي
بي ياخه يه و پشتينيڪي قايشي به ستوره . منالڪاريڪي

په حمان په ټه ژوروه . پياوونکي که له گه تي
په قه له ی په ننگ زه رده و ته مه نی چلو پینچ سالیکی
ده بی . کورته ک و شهروالیکی بورکه له ی پیناوی
له به ردايه و جامانه په کی پیشوه داری به ستووه .
له روخساریدا دیاره وهک له خوشیدا بوونی وله
ناکاودا هرچی خفه تی ئم دونیا په هیه
نرابیته سر سنگییه وه) .

په حمان : سه لامونه لیکم .

حاجی ماری : وه عه لیکومولسه لام وهره حمه توللامی
وه به ره کاتوهو . فهرموو ، فهرموو دانیشه .
(قه له م و کاغه زه که داده نیت)

په حمان : (له سر لاته ختیکیانا داده نیشی) .

حاجی ماری : (جگه ره په کی زه لی بو راده گری) به خیر هاتیت
فهرموو .

په حمان : (جگه ره که وهره گری) خوشبیت مام حاجی .
(جگه ره که داده گیر سینی و ده که ویته مژینییه وه)
حاجی ماری : (چاویلکه که ی داده نی) ئی کاک په حمان ،
چونن ؟ چاکن ! نه وه له کویتت ده میکه دیار نیت
؟

په حمان : (به کزییه وه) به خوا بلیم چی مام حاجی خویشم
نازانم بو دیار نیمه .

حاجی ماری : ئی باشه کارو بارتان چونه ؟ خوشوکور
وه زعتان چاکه !

په حمان : (قومی نه دا له جگه ره که وه به دووکه له که پیدا
هه لده پروانن) کارو بار ؟ جا ناشکوری نه بی چ
کاروبار هیه هه تا چون بی و چون نه بی ؟
حاجی ماری : (ده گرژیته وه) بو کاکه بو ؟ خوا نه خواسته
چی بووه ؟

په حمان : (به ناخیکه وه) مامه حاجی ، خوت دهیزانیت .

حاجی ماری : (تیوه ی راده مینتی) خوم ! خوم چیده زانم ؟

په حمان : (به سستی په که وه) نه دی بلیم چی ؟ ناخر ئی
خوت نایزانیت حال و بار چونه و چون نییه ! بی
دهرامه تی و بی نیشی و ده ستکور تییه و ... ئیتر .

حاجی ماری : (ده گرژیته وه) مالت به قور نه گیری ، جا هر
له بهر نه مه په وا په ریشانیت ! داخو گوتم خوا

نه خواست چی رویداوه ! حه مه (بانگ
دهکات) هه تیو حه مه که !

حه مه : (به هه له داوان به رزه بی ده بی) به ئی مامه حاجی !
حاجی ماری : برو بلی دوو دیشله مه مان بو بینن . جامیکیش
ناوبینه .

حه مه : به ئی . به ئی ، هه ر ئیستا (ده چیته ده ره وه) .

حاجی ماری : (به خنده په که وه) تو له م لایه نه وه هیچ خوت
دلته ننگ مه که . هه ی له منت نه که وی ، نه دی
مامی خوت چیه ؟

په حمان : (به ئومیدیکه وه) ناخر ...

حاجی ماری : (قسه ی پی ده بری) جا نه گهر من بو روژیکي
ئاوا نه بم نه ی بو که ی نه بم ؟ نا ، کوری خوم ، نا
... دلته هیچ نه کات ... (چایه چی دوو پیاله
چای تال و جامه ئاوی ده مینتی . ئاوه که ده داته
حاجی ماری و هه ریه که یان پیاله چایه کیان بو
داده نی . حاجی ئاو ده خواته وه و ده داته
په حمان ، نه میش قومیکي لیده داو چایه چیه که
وه ری ده گریته وه و ده پروات) .

په حمان : (به دهم دیشله مه خوار دنه وه وه) مام حاجی ،
خوشم نازانم بلیم چی ؟

حاجی ماری : (فرله دیشله مه که ده دات) من پیت بلیم . وه کو
پاروپیرار ، پاره ی خوت و هر گره و ناوی خوی
لیبینه .

په حمان : جا ، باشه ، حیسابه که مان چونه و ... چون ده بی ؟
حاجی ماری : (دیشله مه که ته واو ده کاو پیاله که داده نی .

ده فته ره که راده کیشی . چاویلکه که ده خاته وه
سه ر لووتیه وه ده که ویته هه لدانه وه ی په ره کانی
ده فته ره که وه . له ئاستی لاپه ره یه کدا
ده وه سستی . ده فته ره که له چاوی نزیک
ده کاته وه و دووری ده خاته وه و دیسان
ده بیینتیته پیشه وه) ئا نه مه ته خویه تی ..
حیسابی ره حمانی حاجی که ریم .. لاپه ره
سیانزه .

په حمان : (به ترسیکه وه) دوزیته وه ؟ (له به رخویه وه)

لاپه په که یشمان سیانزه یه !

حاجی مارف : (په دلخوشییه وه) به ئی . نه ی چون ؟ ناخر بویه
ده لښ خوننده واری شتیکی به که لکه . پیاو کویره
خه تیکی هه بی هر باشه .

په حمان : (پیاله که داده نیته وه و راده چله کی) باشه !

حاجی مارف : (کوکه یه که ده کا) کوړم .. راوه سته ، ناهه ...
باشه له حساب به که ی پیرارو پارتو وه شه ست و
دوو دینارو هشت سده دوو چلو چوار فلووس
قه ردار بوو یته وه .

په حمان : (به چه په ساوی ، له به رخویه وه) ده که خوا لیت
هه لنه گری ، هه ی !

حاجی مارف : خوله بیرت ماوه ؟

په حمان : (بوخوی) هه مووی هه شتا دینارت دابومی
(به دهنگی به رز) به ئی . به ئی . چون له بیرم
نامینی ؟

حاجی مارف : (به خنده یه که وه) نه مه تا سه نه ده که یش که
مورت کردووه له ته که حساب به که تدا هه لگیراوه .
په حمان : (گرژه . له به رخویه وه) شه ش فرده توتنیشم هه
سالی پیداویت ...

حاجی مارف : بو خاتری ئیوه من له زور شتا چاو ده پوشم .
کاکه دونیا هینده ناهینی نه که ر دهستی
لیقه و ماووه دستکورتیکی وه کو ئیوه ی بی نه گرم
پاره و پوولم بو چی یه ؟

په حمان : (زور دلته نگه - بو خوی) دوو منالی ناسکو
نازداریشم له سره داناوه و ئینجا شه وه نده ش
قه رزاری بوومه ته وه . ئای له م نه گبه تیه ، های !

حاجی مارف : (جگه ره یه کی تریشی بو داوی و خویشی یه کی
داده گیرسینی) باشه نه مسال چه ندت ده ویت
؟

په حمان : (جگه ره که پیده کا . بیر ده کاته وه) سده دینار .

حاجی مارف : (چاوی نه بله ق ده وه سستی) سده دینار ؟

چا سده دینارت بو چی یه ؟

په حمان : به بی هیزبیه وه) ناخر خوت ده یزانی له بازار پيشا
قه رزاری چه ن که سانیکم . خوده بی نه و قه ردا نه ش
بده مه وه .

حاجی مارف : (بانگ ده کا) حه مه .. هه تیو حه مه که .

حهمه : (به په له دیته پیشه وه) به ئی ، به ئی مام حاجی ، نه و
هاتم .

حاجی مارف : ناوهره نه م پیالانه ببه ره وه خو ناشکوری نالیه
عالم نه وه نده یاغرو غه پرا بوون ، کابرا هه ر
نایه نیستی کانه کانیسی به ریته وه . باب به له خوا ی
به زیادی بی ، پاره و پوول هینده زوره خه لک
ده ره به ست نینه ...

په حمان : (له به رخویه وه) کوا ؟ نه ی بو قیچه کیشی به ر
مه و مانانه وه نه که وتووه و ناشکه وی ؟

حاجی مارف : ده لیت چی کوړم ؟

په حمان : هیچ گوتم سده ... سده دینارم پیده و بیست .

حاجی مارف : ناخر پاره وه رگرتنیش دانه وه ی گه ره که .
ئی باشه چون ت پیده دریته وه ؟

په حمان : (له به رخویه وه) نه وه للامی ، ئیوه مانان خوشه بن
قات پیمان نادریته وه .

حاجی مارف : چیت ووت ؟

په حمان : گوتم نه که ر نه مسال خوا راستم بو بینو و توتنه که م
باشو و بی نافات بی ، نه و هه موو قه رده کان
ده ده مه وه و سه رم سووک ده بیت .

حاجی مارف : (تیوه ی راده مینی) خوا پیکا و ابیت کی بی
چه زنه کات کوړی خوم . به لام بو ئیوه نه ختی
زه حمه ته . (خوی مون ده کا) ئیوه هینده
خوتان ماندووناکه ن بلای خوا به هه قه . پاره ی
ئیمه له به ر سینه ردا و هره گرن و هه ر له
سینه ریشدا ده یخون .

په حمان : (له به رخویه وه) ده که مالت به قورگیری هه ی (بو
حاجی مارف) مامه حاجی ، چون خومان ماندوو
ناکه یین ؟ ئیمه مانان به دریزایی هاوین له به ر که رماو
له به ر هه تاویدا ده شه قین و ده ته قینه وه هیز له
له شمانا نامینی . شه وانیش هه ر خه ریکین خوو
خورا کمان ئی هه لگیراوه . چی بکه یین . به لام که خوا
نه یدا .. نابی .. نا .

حاجی مارف : (گرژه) کوړه نه مه که ی خو ماندوو کردنه ؟ من
توتنه وانی وام هه یه بیست فرده ی بووه ، بیست . شه و هتا

هری فاته رهش ، پاره که بیست و یک فهدری کردبوو .
 قه زده کانی شی دامه وهو بو خوی بیست و دوو دانه دیناری
 کیشی خسته بن ته نگی باخه لیه وه توخوا توش توتنه وانیت ؟
رحمان : (زور دلته نکه - پروی گرژو چاوه کانی زه قن)
 به خوا جوانه ! نه وهیه هر کرده ی نیمه و برده ی
 نیوهیه ! من به خوم و خیزانمه وه نه وه دوو سالی
 ره به ق له بری ناره قه وه خوین ده پیزین و به و پهری
 توانا وه ره نج ده دین ، دوو کوپه ی ناسکوله شمان
 نایه بانیه وه و ئینجاش شه ست و دوو دینارو هه شت
 سه دو چلو چوار فلوس قه رزاری جه نابت
 بووینه ته وه . جا تا کو نه م بایه له و کونه وه بی نه و
 چون له ژیر باری قه ردی تودا رزگارمان ده بی ؟ جا
 نه گه ر گورگی به دغه روره شه و لاخه کانی جه نابی
 ناغاش نه بوونایه که توتنه که یان لی پیشیل کردین
 نه و نیمه ش نه وه ندانه مان ده بوو ...

حاجی مارف : (په سته . هه لده سینته سه ره بی) ئینجا کوپم
 هه موو شتی به حساب و کیتاب نی یه ؟ باشه
 گوناهمی من چی یه توتنه که ت باش بی
 نه پاریزراوه و بزارت نه کردوه ؟
رحمان : (نه ویش هه لده ستی) ئی باشه دوازده فهدری چه ند
 ده کات ؟

حاجی مارف : (خوی لالوت ده کا) باوکم ، نه مه قه له مو
 نه مه ش کاغه ز . خو خوا نه خواسته فیلم لیت
 نه کردوه . خوا شایه ته حساب که ت
 به راستی و دروستی کراوه .

رحمان : (به ته وسه وه) فیل ! خوانه کا ، فیلی چی ! ئینجا
 مامه حاجی ، من که ی ناماقوولی واده که م ، فیل چون
 له پیاری وه کو نیوه ده وه شینته وه !

حاجی مارف : (داده نیشینته وه) ناخر چوزانم . گوتم نه کا دلت
 خه ته ره ی کردبی . کوپم ، دونیا که خراپ بووه .
 عالیه می نه م زه مانه خوا نه ناسن . به دروشت بو
 خه لک هه لده به ستن .

رحمان : (داده نیشی . له به ر خویه وه) نه ی . نه ی . نه ی له و
 زمانه لووسه ی که ده یگیزی . (بو حاجی مارف)

نه خیر .. نه خیر . ته نیا نه وه ندانه هیه نازانم چونت
 هینده قه رزار بوومه ته وه ؟

حاجی مارف : (ده چینه پیستی مه ره وه) کوپم ، وه ک گوتم ،
 نیوه هر ناگاتان له خواردنه و هیچی تره
 ناگاتان له پاناییه وه نی یه . دوا بی هر نه و
 پاره یه تان له بیره که به وشکی وه ری ده گرن ،
 له مه سره فه کانی ترا خوتان گیل ده کن .

رحمان : (راده چله کنی) مه سره ی تری چی ، مامه حاجی ؟
حاجی مارف : (خوی قیت ده کاته وه) مه سره ی چی هاه ؟

جاری له پیشه وه پاره ی گونیه و سووتلی و
 شیشه ی توتن ، نه مجا کریبارو هه ممالی و
 وه رگیپان و داگرتنه وه ی فهدریه کان . دوا بی
 کری نی نه و خانووه ی توتنه که ی تیادا ده نریت و
 هه قی دونه م و له سه رووی هه مووشیانه وه
 زیافته و دیاری و به رتیل بو سه روک و نه ندانه
 لیژنه ی فه حس و خه بیران و تا ده کاته
 هه مماله کانی ئینحیساریش . نه مانه ن
 مه سره ف . نه ی گویا توتن به لاش فه حس
 ده کریت ! به خوی هه مووی هه ر قاچانه وه و
 دوشین و وه رگرتنه . کوپم ، ناگاتان له چی یه ؟

رحمان : (واقی وپماوه) جا ، نه و هه موو که یین و به یینه
 هه رده بی شانی نیمه بگریته وه ؟

حاجی مارف : (به خیزایی) نه ی چون ! توتن توتنی نیوه یه
 ، خو نیمه ش بوتانی ناده یین !

رحمان : (ماته) نه .. نه .. ده لیم .. ناخر ..

حاجی مارف : (قسه ی بی ده بری) ناخر و ماخری ناوی .
 نه مه حساب و .. نه مه کیتابه که یه ! برو
 هه زده که ی له هه موو توچاره کان و
 توتنه وانه کان به رسه . کار هر نه ناوایه .

رحمان : (بو خوی) جا شایه تی ریوی کلک بی ده بی چون بی !
 نیوه هه موو کلکی خوتانتان کردوته یه ک و نیمه مانانی
 بی ده سه لاتیش ده چه وسیننه وه و خوینی جگه رمان
 فر ده کن و که سیش نی یه له سه رمان بیته ده نگ ..

چاریشمان نی یه (بو حاجی) جا .. بو به رسم ؟
حاجی مارف : (نه ختی توره یه) نا .. نا .. به رسه . کوپم ،

پرسیار عیب نی یه . نه گه رباوهرت نه بی هه قی
خوته بپرسیت . دواپی خو من به دوات
نه هاتووم . نه گه ر دلت هیچ دهکات نه وا
قهرده که ی خووم بده ره وه و چیتیر مامه له م
له گه لدا تازه مه که ره وه . مه منوونیشتم .

رهحمان : (به دلشکاوای - له بهر خوویه وه) وای قور به سهرم !
جا گه ر بوم دهکرا شهرت بی کلایویشم بکه و تاپه ته
مه له که ته وه به قه لانگ دهرم ده هانی . به لام سهر
بوکوی بهرم ؟ هه مووتان هه ر نه وشه يتانن ! زه روون
! (بو حاجی) جا به چی قهرده که ت بده مه وه و مامه له
له گه ل کیدا بکه م ؟

حاجی مارف : (هه لده سی ، یه ک دوو جار به نیو دوکانه که دا
دی و ده چی . لای رهحمان ده وه سنیته وه .
جگه ره یه کی ده داتی و یه کی بو خوشی
داده گیرسینی و ده میژی) تو جار زورن . خو
هه ر من نیم !

رهحمان : (جگه ره که هه لده میژی) قوربان ، ده زانم هه ر تو نیت
.. به لام بو لای هه رکی بجم بوولیکم پینادهن ، چونکه
قهر داری جه نابیتانم .

حاجی مارف : (ده گرژیته وه) نه دی عهینه له فهر ؟ تو نه نه مه
ده که یت و نه نه ویش .

رهحمان : (به ناؤومیدیبیه وه) نیستا مام حاجی من هیچم
نه گوتوره . تو خوت نار هه حه ت مه که . پاره که م بده ری
.. نه مسالیش ده یکه یه وه بزانین خوا چونی دینیته
پیش !

حاجی مارف : (به کهش و فشیکه وه) کوپم ده زانم هه روا
ده که یت . خو نیمه بیگانه نین .

رهحمان : (له بهر خوویه وه) وه للامی نه وه نده بیگانه یین
نه بیته وه ، به لام بلیم چی ؟ (بو حاجی) نه خیر ..
نه خیر .. بیگانه یی چی ؟ نیستا سه د دیناره که بیته
ببریته وه .

حاجی مارف : (خوی ویک دینیته وه) کوپم بیتم ووت سه د
دینار زوره . من بو تومه نامه وی هینده
قهر زار بیت . وه ک سالان جاری هه شتا دینار
به ره ، خوا که ریمه .

رهحمان : ناخر .. هه شتا دینار که مه .. که م .

حاجی مارف : (له جیگا که ی خویدا داده نیشیته وه) (یا
خه نده یه که وه) ناخر .. که م نی یه و نه ه
(هه لده سنیته وه . قاسه که دهکاته وه هه نده
پاره دهر دینی و ده میزیری) نه مه په نجا
شه ست ، شه ست و پینج .. هه فتا و پینج . نه
نه مه هه شتا . (بو یی راده گری) فهرمو نه م
هه شتا دینار ، بیژمیره وه (رهحمان هه لده م
پاره که ی لی وهرده گری و ده میزیری)

حاجی مارف : خو ته واوه ؟

رهحمان : به لی .. ته واوه . هه شتا دیناره .

حاجی مارف : (له قاسه که وه سه نه دی دهر دینی . پاره زیاده که
ده خاته وه قاسه که وه . نه ختی شت ل
سه نه ده که دا دهنوسی - دوا ی نه وه و
چاویلکه که ی خستوته وه سهر لووتیبیه وه .
دهیداته دهستی رهحمانه وه) ها ، فهرمو
نه لیره وه په نجه ی پیوه بنی .

رهحمان : (نه مووستی چه پی به تف تهرده کا ، له ستامپا که و
سهر میزه که یه وه ی ده خشینی ، سه نه ده که مو
دهکات) فهرمو .. نه مه ش نه نگووستم .

حاجی مارف : (سه یریکی سه نه ده که دهکا نینجا دهر وانیته
رهحمان) ده باشه بابی خووم زور چاکا
موباره که و خیری پیوه بی . نینشاللا نه مسال
مووه فقه ده بیت .

رهحمان : (پاره که ده خاته باخه لیه وه) سو پاس من نه و
دهروم . خوا حافیز

حاجی مارف : (سه نه ده که ده خاته وه قاسه که وه و کلیو
دهدات) خوات له گه ل کوپی خووم ، منیش نه و
دهرنگه ده بی بجم بو نویژی جومعه
(هه لده سی) (رهحمان ده چیته دهر وه
حاجی مارف له پشت میزه که وه داده نیشیته وه و
چه ن شتی که له لاپه ره سیانزه ی ده فته ره که یدا
ده نووسیت و له پاشانا له ناو چه که چه و
میزه که دا قایمی دهکا) بانگی حه مه دهکات
حه مه وه لامی ده داته وه .

حجی مارف : من ئەوا دەچمە نوێژی لێرە نەبزوویت ها .

(حاجی دەچیتە دەرەوه)

(پەردە دادەریتەوه)

(پەردە ی دووهم)

[شوین : ساباتیکی تووتنەوانانە لە دەشتی (بیتوین) دا . جوگە لە ئاوێک بەرۆخیدا دەپوات ، چۆراوگە یەکی کەم ئاوی پیدادای . لە لایەکی ژێر ساباته کەوه چەند شرپە لیفەو کۆنە دۆشەک بەسەر یە کەوه کە لە کراوون . بەنزیکیانەوه پارچە لبادیک راخراوهو سەرینیکی ئەستووری لەسەر دانراوه لە لایەکی ترەوه بە تەنیشت جوگە لە کەوه هەندێ مەنجەلی رەشداگە راوو لە گەن و قاپی فافون دەببینرین . قوژی بەسەر کتلیبە کەوه جوشدراوهو هەلیان لێوه هەلدهستی . سەبەتەیک بە بن میچی ساباته کەوه هەلواسراوهو نانی تیادایە . یەک دوو شاقاولەو بەری جوگاگەوه چارداخی تووتنە - تووتنی زەرد بە داوهوه کراوهو بەرپز داوه تووتن بە تەنیشت یە کدا هەلواسراوون - لە لای تری ساباته کەوه بە چەن هەنگاویک یەک دوو خەت تەماتەو بامیەو کولە کە یەو لە ولا تریشەوه هەتا چاو پر دەکات کیلگە ی تووتنی شکاوهو پیرە مەریک بەستراوه تەوه ، گیای لە بەردەمایە بە تەنیشت نوینەکانەوه دوو سی بوخچەو پریاسکەو سەنووقیکی داری بچکولانە دیارن .] کات : پاش نیوهرۆی روژیکی دەمەو پاییزە . هەوران بە ئاسمانەوه هەپەشەیانە کزە بایەکی نیمدار گە لای شینایی دەوربەر دەهژینیتەوه . خەجی ئافرەتییکی وورگنی پەنگ زەردی سی و پینج سالی یە خەریکی دەمدانی چایە کە یە : لە نزیکیبەوه کچیکی هەشت نو سالی لە نیو پێخە فی لەرزو تادایەو هەر نالە نالیەتی . سوورایی لە نیگایدا بەدی ناگری . ئیسک و دەمارەکانی دەست و باسکی

زەق دیارن وه دەلین بە گاز بیگریت گوشتی پیوه نایەت ، هیندە لە پرو لاوازه . رەحمان دیتە ژورەوه بی پشتیند کورته کەکی بەسەر دەرپیدا بەرداوه تەوه کە هەرچەن لە خام دروست کراوه چلک و تووتن وایانگۆپیوه پەنگی خۆی نازانری چی بووه . رەحمان ماندوویتی و دلشکان و خەم و پەژارە لە روخساری دا دەباری . بە لیچکی کورته کە کە یەوه دەستە تە پەکانی دەسپیتەوهو بە بی هیزی بەسەر لبادە کەوه پال دەداتەوه] .

خەجی : پیاوه کە دواکەوتیت .

پەحمان : (بە بیزارییەوه) چیکەم ئافرەت . نوێژە کەم کردو هەندی تووتنیشم سەرەوگێر کرد .

خەجی : (چای بو تیدەکا لە بەردەمایا دایدهنی) قەلبت ساخ بیت .

پەحمان : (بە دلته نگیبەوه) ئەری نەورۆز چۆنە ئافرەت ؟

خەجی : (لە بن لیوانەوه) بە ناشکوری نالیم چۆن بی ! ئەوه لەوه تە ی هاتوومە تەوه ژێر ساباته کەوه تا ساردی نەکرۆتەوهو لەرزیش بەری نەداوه .

پەحمان : (لەسەر خۆوه) خوا رەحمی بی بکات ئافرەت . دەسەلات چی یە !

خەجی : (دادەمینی) خوا کە ریمە بە لام بە خوای پیاوه کە زۆر دەترسم ئەمیش بە دەردی ئەوانی ترەوه بچی .

پەحمان : (چایە کە ی خواردۆتەوهو ئیستیکانە کە دەداتەوه دەست خەجی وه) باشە چ فەرقییکی نەکردوو ؟

خەجی : (خەمبارە) نە بەخوا ، فەرقتی چی ؟ دایکی بمری خرابتر بووه .. چاکتر نەبووه .

پەحمان : ئی چیکەین ! دوو سی پوژان لەسەر یەک بردمانە سەر مەرقەدی پیاو چاکە کەوهو چەرگەو ناومان بو کردە خیر . دوینی شەویش چووینە بەردەرگای کابرای دووژنەوهو « بەشەو دەگری تا بە پوژ بەردەدا » مان بو کردو لەسەر قەسە ی ئەودا فرۆجە سپیمان بوی سەربری و دەر خواردیماندا . کشتەک و نویشتی حاجی بابە شیخیش وان بە قول و ناوشانیەوه !

خەجی : (سەر بو ئاسمان هەلدهبری) خویە کە یفی خۆتە .

رهحميكي پڻ بڪي جوانڪه لهه يه خوايه .

نه وروڙ : (به دهنگي سست و له روزگه وه له ناڪاودا) دايه ..

ڪچي دايه .. وهي .. ئوف ..

خه جي : (خوي دهگه به نيتي) گيان .. گيان .. له دهوري

سهرت گه پيم .. چي به ؟

نه وروڙ : (به دهم له رزه وه) پيم دادهن .. ڪچي دايه گيان

قه سرپم دامپوشن ...

خه جي : (هه لدهستي) جاجميك ديني و پڻي دادهدا) چ

ني به ڪچم ، چ نيهي . دان به خوتا بگره نيسا رهن

دهبي .. وهي دايڪت هه لاييت .

نه وروڙ : (به دهم تاوه دهنوزيه وه) ڪچي دايه گيان ناگرم

تپه ربوو .. سووتام له راهي خوي لايده وا هه ناوم

دهبرڙي (به سستي هه ول دها ليفه و جاجمه كه له

خويه وه دورخاته وه به لام باش تاقه تي پيدا ناشڪي

دايڪي لايانده بات)

رهحمان : (ديتنه نزيڪانه وه - دهست ديني به نيو چه وان و

رومه ته ڪاني نه وروڙدا به ناخيه وه سهري بو

دهله قيني) نافرته زوڪه پارچه په روڪيڪم بو

تهرڪه و بهينه . (خه جي هه لدهسي دهسه سرپڪ

دهبا له ناوي جوگه له ڪه يدا هه لديني و ديتنه وه

دهيداته دهستي ميرده كه په وه . رهحمان په روڪه كه

به دهم و چاري نه وروڙ داديني و دوايي له سه ر نيو

چه وانيدا دايده ني)

رهحمان : (به په روشه وه) ڪيڙم نه وروڙ نه وه بو هيئنده پڻي

هورهيت هه ي له باوڪت نه ڪه وي به حه ول و قوره وي

خوي هه ر نيسا سارده ده ڪاته وه ..

نه وروڙ : (له گه ل دانه چوقه دا) چبڪم بابيه گيان به دهسته

خوم ني به رهبي خوايه زوول ڪولي نه م سهگه

حه ساريه م بڪه يته وه .. به لڪو دايڪ و باوڪي ڪوليشم

.. چيتر به منه وه نه تلينه وه .. (دهگري)

رهحمان : (به سوزه وه) نا ڪه ڪم نا چون نه م دووعايه

دهه ڪه يت ؟ خوايه ياره پڻي به هيمه تي پياو چاڪه ڪه و

حاجي بابيه شيخه وه زور نابات چاڪ دهبيته وه نه نجا

هه ر به ڪه دوو روڙيڪي ترهه نيشاللا تووتنه ڪه

داده گرين و به خوشيه وه دهچينه وه ڪويه . له ويش

ڪراس و ڪه وايه ڪي زور جوانت بو ده ڪم به -

خوت پڻي برياريشم داوه نيمسال ده تنيرم بو مه ڪنه -

نه وروڙ : (چاوه ڪاني زهق ده بنه وه) توخوا بابيه گيان ڪراس

ڪه واي نويم بو ده ڪن دهشم نيرن بو قوتايخانه وه

نه مه به راسته ؟ دهڪ خوا دهس به عومرتانه وه بگري

..

رهحمان : (به خنده به ڪي خه ماوييه وه) نه ري وه للا ڪچم

نه دي چي به ؟

نه وروڙ : (وه ڪو تاوله رزه ڪي سارده بو بيته وه) وهي خواه

منتان نه سيني بابيه گيان ..

خه جي : (به گوشاديبه وه) نه دي ڪچم نه مانگوت نيسد

به رت ده دات هه ر تو چاڪ بيهره وه هه مووشتي

به ڪه يفي خوت دهبي (وورده وورده نه وروڙ سارده

دهبيته وه . هه موو نه دنامي له شي نارهقه ده رده ڪا

خه جي به ليچڪي ڪراسه ڪه په وه نارهقه ي لي

دهسريته وه هيشڪي ده ڪاته وه . نه وروڙ ڪفت دهبي

.. ڪپ و بيدهنگ خه و بالي به سه ردا ده ڪيشي)

رهحمان : (بو شوينه ڪه ي پيشوي دهگه رپته وه . ڪيسه و

تووتن دهگريته دهست و جگه ره به ڪه ده پيچيته وه و

دايده گيرسيني و ده ڪه ويته مڙينييه وه) نا نافرته

چايه ڪي ترم بو تنيڪه .

خه جي : (چايه ڪه ي بو ديني و له ولاوه داده نيشي) پياوه ڪه

تووتنه وانه ڪاني تر زور به بيان چونه ته وه هه ر نيمه و

مالي مامومه رو ڪاڪه سه ن و پور فاتم له م ناوه دا

ماويته ته وه .. دنياش نه وا خه ريڪه سارده دهبي ..

ترسيس په يدايووه گوتم نه گه ر چاره به ڪي نه و

تووتنه بگرديا به لڪونه مه خوايه نيمه ش رزگارمان

ده بو به سه لامه تي ..

رهحمان : (به ناوميديبه وه سهيري ده نا) راسته حورمي

به لام نازانم چبڪم ده زانيت حه فته ي رابوردوسي

جار چوم به دواي وه ستا فرهجه وه بيت

تووتنه ڪه مان بو دابگري . ناخر ڪه نه يه ت چي

لييڪه م ؟

خه جي : جا باشه بو نايه ت ؟

رهحمان : (مڙ له جگه ره ڪه وه ده دات) بو نايه ت ؟ چونڪه

پارهمان نی یه ئه و بو ئه وانه ده چی که ده سبه چی
پاره که ی ده دهنی ...

خه چی : (به دلشکاوییه وه) جا خو پاره که ی ناخوین هر
توتن فه حس کرا پیش هه موو که سی پاره که ی ئه و
بده وه .

ره حمان : (سه ری ده له قینی) ئه و ده ئی حازر به قه رز نادات !
ئافره ت خه لک وا ملیان بو پاره که چ کردوه باسی
پیاوه تی و چاکه و ده ست گرتنیان لانه ماوه . روژگار
وا گوراوه چما زه مان ی جارانه که س به ته نگ مالی
دونیاوه نه بی ؟

خه چی : ئه نجا چی بکه یین ؟ ئه ی خو ناشکری هه روا
ده سه ته وه سان بووه ستین .

ره حمان : (جگه ره که فریده داته جوگا که وه) ئافره ت چی بکه م
؟ ئه و روژه ناچار چوومه وه کو یه بو لای حاجی مارف
ئه وه ندی کردم و کو شام له که لی شه ی تان
نه هاته خواری و پوولیکی پینه دام

خه چی : (عاده) ده ک خوا لی هه لته گری ئه و کابرایه دانی
له سنگیا هاتوه هه ندی جو یکی هه یه ئه وه بو
ئه وه ندی ووشک و قرچوکه ئه وان له پیشدا ملمان
به په تیانه وه ده که ن و له دوا یی دا پشتمان تیده که ن .

ره حمان : جا خو زیا ئافره ت هر ئه وه ندی بوایه .
خه چی : (به سه رسامیییه وه) هر ئه مه تده بوایه ! بو ، ئه ی
چیتر ؟

ره حمان : (به ناخیکی سارده وه) به خوا زور تو په بوو ، خو ی
گیف کرده وه و چاره کانی چوونه ته وقی سه ری وه
گو تی گوا یا ئیمسال پیمان لیه لبریه وه له هه موو
سالیکی تر زیاتر پارهمان خو اردوه . هه روه ها ده ئی
بستیویه تی توتنه که مان بای هینده نابیی قه رده که ی
ئه وی لی بده یینه وه . جا حورمی مام حاجی
ده ستی کرده هه ره شه و گوره شه وه دای به بهر گو یما
که له وانه شه شیکاتمان لی بکات .

خه چی : (چه په ساوه) جا توخوا بو ئه مه ش ناکات ! هه ر
ئه مه مان پیده ویست !

ره حمان : ئافره ت ئه وانه هه موو شتیکیان لیده وه شیتیه وه گورگن
.. گورگ !

خه چی : (گرمه یه کی هه ورده بیسی و پاده چله کی) ئه ری وه لالا
درندن ! ئه گینا ئیمه گونا همان چی یه ؟ ئه و سی ساله
ئیمه بو ئه و ده ره نجینین هه ر کرده ی ئیمه و برده ی ئه و
بووه .. له م سی ساله یشدا سی پارچه مان له جگه ری
خوماننا به قوریانی جه نابیی کردو ئیسته ش ئه و
شکایه تمان لیده کات !

ره حمان : (گرژه . به دهنگیکی گره وه گورانی ده ئی) چه ندم
بی گو تی کچی خه چی مه چووه بیتوینی ئاوی
ناسازه و کچی خه چی جه رگت ده ردینی . ئافره ت
ئه گه ر ئه وه که پاره داره و ئه گه ر ئاغایه که زه ویداره
ئه گه ر حاجی بابه شیخه که که شف و که رامه تداره و
ئه گه ر مه رقه دی پیاو چاکه که یه که دوختوو
خه سه ته خانه ی نه زان و هه ژاره به هه موویانه وه
هه زارانی وه کو ئیمه یان بریه ته وه و خوینیان مژیون
جا چو ن له م ته ونه ی جالجالو که دا ده رباز ده بین ؟

خه چی : (هه لده ستی سه ری که له نه و روژ ده دات ده بیینی
نووستوه دیته وه لای ره حمان بیاله که هه لده گری و
خه ری که ده بی چایه کی تری بو تی ده کات - فرمی سک
به چاویدا دیته خواری چه ندی ده کات خو ی بو
ناگیریت ده داته پر مه ی گریانه وه) وه ی بمری کاوه
گیان ئه ی لاوه شوخ و نازداره جوانه مه رگه که م
چونمان کردیته پارویک و فریمان دایه ته قورگی
نه هه نگه وه !!

ره حمان : (گو یی له گرمه ی هه وره که ده بی و ده چه په سی)
ئافره ت ئه گه ر کاوه بوو ئه گه ر نه شمیل و نازاد دیاره
به شی ئیمه نه بوون خوا بوخوی بردنه وه .. مردن له
ده ست خوادایه ئافره ت هه موو هه ر ده مرین جا
درهنگ و زور ..

خه چی : (هه ر به نووکه نووکی گریانه) راسته پیاوه که
مردن به ده ستی خوی به لام کی ده ئی ئه گه ر ئیمه له و
داوه وه نه ئالاباین و نه هاتاینا یه ته ئه م وولاته
کاو ل بووه یان داو و ده رمانیکمان بیوایه کی ده ئی
ئه ئاوا زوو ده مردن ؟

ره حمان : (دلی ده داته وه) ئافره ت چی بکه یین دیاره
قسمه تمان له وه دابووه خو هه ر ئیمه نه بووین ئه و

خه لکه هه مووی پووی له م کاسبی یه وه کردووه ..
به هه زاران خیزانی کلول و بی چاره له مانه ش
سه دی دووانی بویان نه هاتووه و بی وهی نه بوون
هه رووه کو خوشیان لی نه هاتوته وه .

خه جی : (به هه نیسکه وه) ناخر پیاوه که راسته برسیتی پئی ی
هاری پیوه یه به لام نه گه ر زوو خه میکمان له
مناله کانمان بخواردایه له وانه بوو ...

ره حمان : (قسه ی پیده بری) ئافرهت ئیمه نه وهی له ده ستمانا
هاتی پی درخیمان نه کردووه . له چوونه سه ر مه رقه دو
کشته نوشته و که به شه و ده گری تا به روژ به رده داوه
چیتر تا بوشمان کرابی دو عا مان بو کردون و له خودا
پاراونه ته وه ...

خه جی : (به مل که چیه وه) راسته به لام .. ده لیم نه گه ر
دوختوریک داووه رمانیک ...

ره حمان : (به دلشکاووی ووته ی پیده بری) جا دوکتورو
ده رمان و ئیمه .. کوجا مه رحه با ! ئیمه له کووی و
پزیشک و نه خوشخانه له کووی ؟ به م هه ژاریه وه چی
ده گه یاندینه نه مانه وه ؟ ئافرهت تازه کار له کار
ترازاوه هه رچی پوو مو و نه وهی پویی خوا ده کا
نه مجاره یان به سه لامه تی ده گه یشتینه وه کوپه ..
سویند بی نه گه ر له برسانا رهق هه لاین جاریکی
دیکه روو له م لایه نه که ینه وه و له م نیشه
مال ویرانکه ره وه نزیك نه بیته وه .. هه سته قومیکم
ئاو بو بیته .

خه جی : (هه لده سی ده چی گوزیه له روخ جوگه له که وه یه
ئاوی لیوه دینی . سه یریکی ئاسمان ده کات هه وریکی
ره ش به سه ریا نه وه خه ریکه بپروشین . خه جی
هه نده ی دی دلی تووند ده بی جامی پر ئاو ده کات و
هه لده سستی بگه ریته وه بن سابات که وه له دووره وه
تارماییه که به دی ده کات ئاوه که بو ره حمان دینی)
فه رموو پیاوه که له دوورا تارماییه کم به رچاوکه وت
هه وره که ش زور توقینه ره .

ره حمان : (قیت ده بیته وه ده چیته لای گوزه که و ته ماشایه کی
ئاسمان ده کاو له پاشانا بو لای تارماییه که وه
ده پروانی) ئافرهت نه وه دوو سوارن ده لی ی به ره و

ئیره وه ش دین خیراکه دوشه گی رابیسه خه نه بادا
میوانی ئیمه بن .

خه جی : (له به رخویه وه) مال بو خوی نه بوو میوانیشی بوو !
ره حمان : (هه رده پروانی) نه هه نه مگووت ؟ به خوای راسته وخو
پرویان کردوته ئیره وه . (به ترسیکه وه) ئا ده ی
ئافرهت ده لی ی پولیسن !

خه جی : (واقی وورماوه) پولیس ! (لیئانه وه وورده بیته وه)
ئهری وه للاحی پولیسن . (ده ست هه لده بری) خوای
له ژور سه ردا بمانپاریزیت . ئای قورمان به سه رده بی
چیان بوی ؟

ره حمان : (نه ختی په شوکاوه) زووکه بن که پره که ریکه ..
نه واگه یشتن .

(خه جی خه ریکی ریکه سستی ژیر سابات که ده بی)
ره حمان : (دلته نگه) خه جی ئه وا خه ریکه بارانیش ده بار ی .
بیته هه ندی جلو جور بیته بزانه ن تووتنه که ی
پیدا ناپوشین !

خه جی : (نا ئومیده) جا نه وه موو جلوجوره له کووی بینم نه م
تووتنه ی پیوه دابپوشریت ؟

ره حمان : (هیوا براره) کچی ئافرهت هه بی و نه بی .. به خوا
به یه کجاری مالان ویران ده بی .. خو نه م بارانه ی
لی بدات خاوه نه تی یه که په لکه تووتن نا که ین ...

خه جی : (ده یه وی جاجم په توو هه ر چییکیان هه یه بیان هینی
.. پولیسه کان ده گه نه به رده می که پره که و به سه ری
لووته وه سلوده که ن)

ره حمان : (به خه نده یکه وه لیئان ده چیته پیشه وه و سلوویان
ده سینیته وه) فه رموون .. فه رموون به خیر هاتن
سه رچاوان فه رموون دابه زن گه وره تان کردین .

پولیسکیان : (به گرژیبه وه) تو ی ره حمانی حاجی که ریم
کووی ؟

ره حمان : (راده چله کی) به لی . به لی فه رموون به خیر بین
فه رموون دابه زن یاخوا به خیر بین .

پولیسه که : (به ساردیبه وه) نا کا که دانا به زین .. خیراکه
ره گه لمان بکه وه .

ره حمان : (واقی وورماوه) بو کووی قوربان ؟ (پولیسه که هه ر
به ساردیبه وه) بو پولیسخانه .

رحمان : (به ئوميد پراوييه وه) بو قوربان خيريه ؟
پوليسه كه : (به توورديه ييه وه) حاجي مارف كه كويه وه ده لوناغا
ليزه وه شكايه تيان ليت كردووه ؟

خه جي : (كه خه ريكي تووتن داپوشين بوو ئه م ووشانه ي
بيسي و به هله داوانه و ديتيه وه لايان) شكايه ت ؟
وه يرو به قوربانانم شكايه تي چي ؟ بو
چيمان كردووه .

پوليسه كه : (بي به زه بيانه) ئيمه نازانين ... برو تو هه قت
به سه ركاري پياوانه وه نه بي .. (بو رحمان)
ياللا خير اكه ريگامان دووره و چيترا ماملان مه كه .
رحمان : (به ترسه وه) باشه كه ي شكايه تيان ليم كردووه ؟
پوليسه كه : (سه يريكي كاغه زيك ده كا) نه مه تا به رواري
1954 / 10 / 20 ي تيدا نووسراوه .

رحمان : (سه يرده كا بارانه كه تا دي خوشتر ده باري)
كه ورايم . هه رچي ده فهرمون سه رچاو ته نيا
ره حميكان بي بكن توزيكم لي پراوه ستن تووتنه كه م
داپوشم .. نه جا بو هه ركوي بفرمون ئالقه
به گويتانم .. خزمه تكارم .

پوليسه كه : (بي به زه بيانه) كاكه ئه وه ده لي تيت چي ؟ سه يره !
ئه و خه لكه تاوانيش ده كه ن و ده شپارپيته وه و داواي
به زه يي ده كه ن . به زه يي بو ئيوه ؟

خه جي : (به پارانه وه و لالانه وه) به قوربانانم بم ئيوه
سه روهر ي ئيمن به وخوايه هيچمان نه كردووه .
كوره خو ئيوه ش مال و منالان هه يه .. به زه يي تان به
نه وروزي كچمانا بيته وه .. ئه وا به بي كه سي له تاو
له رزوتادا ده تلپته وه خو هيچ نه بي ئه م به سه زمانه
بي خه تايه !

پوليسه كه : (به مونيه وه) نه وروز ! توخوا نه مه ش بوته ناو ؟
دياره شكايه تيان به خورا لينه كدراره ..
(به ته وسه وه) رهنگه كاوه شان هه بيت ؟

خه جي : (ده داته قولپه ي گريانه وه) ئه ي هه ردوو چاوي
دايكي كويزين - كاوه ي جه وانه مه رگ !!

پوليسه كه : (به ته وسه وه) نه مگووت ؟ ده ي رحمان
پيشمانكه وه .. ئه وا له سايه ي جه نابتانه وه
هه موو گيانمان بوو به ئاو زوو كه نه گه رناته ويت

به نه سپه كانمانه وه بتپلپيشينيه وه نه مه ش بزانه
فه رمانمان وه رگرتووه نه گه ر به خوشي
به پيشمان نه كه ويت كه پره كه شت ناگر بده ين و
به نه سپيگه وه بتبه سينه وه و به راكيشان بتبه ين

خه جي : (به و به ري توره يي و بيزارييه وه) دهك خوا
هه لينه گري .. ئاي له م بي ويژدانويه ! (سه ر
هه لده بري) دهك خودايه تيكي ده يت كوره خوئاخر
زه مانه ! (رحمان ده چپته ژير ساباتا كه وه خو ي
ئاماده بكات به سوزه وه ته ماشايه كي نه وروز
دهكات و ديتيه وه ده ره وه)

[پوليسه كان به هه له داوان رحمان به پيش خويان
ده دن و دوورده كه ونه وه . دواي چهن هه نكاوي
رحمان به دلشكاوي و بي ده سه لاتييه وه ئاو ريك
ده داته وه . ده بيني وه كو شيت . خه جي هه لبه زو
دابه زيه تي و بي هيو له گه ل تووتنه كه دا خه ريكه .
له وكاته شدا بارانه كه به ريژنه داده كات و بايه كي
توونديش له گه ليده هه لده كات و گه ردو توژ
له چارداخ و له زه ويده هه لده سينن .

رحمان : (گوماني ني يه كه ره نجى نه مساله شيان وا با
ده بييات .. به په ستييه وه هاوارده كا) توش چراي
تي هه لكه گووي تيدا ماوه ! من له دوو لاره پوليسم بو
هاتوون . له لايي .. له شاره وه و ئه وي تريشيان له
هه وره وه (بانگي خه جي ده كا) توش ئافره ت هيچ
خه مي من و تووتنه كات نه بيت .. تو به ته نها
ئاگاداري خو ت و نه وروزبه و به س (به ده نكيكي
پته وي پر برواره) خوا كه ريمه ئافره ت من هه ر
ده كه ريمه وه و هه رده شي له نوژن تيه له چينه وه و
ژيانكي كامه ران و ئاسووده وه ده س بينين .

خه جي : (به په روشه وه) خوات له گه ل پياوه كه خواي گه وره
پاريزگار ت بي .. چاوه پروانتين (ده گري) .

پوليسه كان : (به نه سپه كانيانه وه ته نكه تاوي ده كه ن) باژو
برا باژو نه م بالورانته له به رده م دادگادا بيژه .
(ده پون)

(په رده داده دريته وه)